

به چه قیمتی؟!

هسته‌ای

الرحمن الرحيم

مقدمه

در سال ۱۹۷۴ میلادی (۱۳۵۳ شمسی) بنیاد پژوهشی استنفورد آمریکا^۱ طی انجام یک طرح مطالعاتی به سفارش دولت ایران، اعلام نمود که ایران تا ۲۰ سال آینده به ۱۹۰۰۰ مگاوات برق هسته‌ای نیاز دارد^۲ که همین مساله مبنایی برای آغاز برنامه هسته‌ای ایران شد. اما هم اکنون که بیش از ۴۰ سال از آن تاریخ می‌گذرد ایران دارای تنها یک نیروگاه ۱۰۰۰ مگاواتی است. علی‌رغم این همه عقب افتادگی، هم‌اکنون نیز برای توسعه صنعت هسته‌ای خود با مشکلات زیادی روبه‌رو هستیم به طوری که این مساله به یکی از اساسی‌ترین موضوعات داخلی و حتی بین‌المللی برای کشور تبدیل شده است. در این نوشتار که در سه فصل تهیه شده، پس از نگاهی کوتاه به سیر

^۱ Stanford Research Institute (SRI)

^۲ سخنرانی آقای دکتر صالحی در دهمین همایش بین‌المللی انرژی

تاریخی پرونده هسته ای، به این موضوع خواهیم پرداخت که اساسا مشکل پیش روی این صنعت در عرصه داخلی و بین المللی چیست و در نهایت چشم اندازهای پیش روی آن کدام است.

فصل اول: تاریخچه مختصر پرونده هسته ای ایران

فصل دوم: موقعیت کنونی

فصل سوم: راه حل نهایی

فصل اول

تاریخچه مختصر

پرونده هسته‌ای ایران

۱- شروع ماجرا

در نیمه دوم سال ۱۳۸۱ گروهک منافقین در یک کنفرانس خبری در هتل ویلارد واشنگتن، با نشان دادن تعدادی تصاویر ماهواره‌ای، ادعا کردند که ایران در حال گسترش برنامه هسته‌ای مخفیانه‌ای می‌باشد. اگرچه مطابق قوانین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، هر کشور تنها ۱۸۰ روز قبل از آغاز غنی‌سازی اورانیوم موظف به اعلام آن به آژانس می‌باشد، اما بازی رسانه‌ای صاحبان قدرت علیه برنامه هسته‌ای ایران آغاز گردید. همزمان با افزایش فشارها و تهدید ایران به انواع تحریم‌ها و حتی حمله نظامی، دولت جمهوری اسلامی ایران تصمیم گرفت حقانیت خود را پای میز مذاکره به اثبات رساند.

۲- تجربه تعلیق (۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴)

سه کشور انگلیس، آلمان و فرانسه به نمایندگی از کشورهای دارای فن‌آوری هسته‌ای با ایران وارد مذاکره شدند. پس از مدتی مذاکره، وزرای امور خارجه این سه کشور به تهران آمده و در مهرماه ۱۳۸۲ **بیانیه سعدآباد امضا و منتشر گردید**. مطابق این بیانیه ایران پذیرفت که جهت اعتمادسازی، غنی‌سازی اورانیوم را به مدت شش ماه تعلیق کند و در تاسیسات هسته‌ای را به روی بازرسان آژانس بگشاید.

از آنجا که بازرسی ها، عدم وجود هرگونه انحراف نظامی در برنامه هسته ای ایران را تایید می کرد انتظار می رفت در پایان مهلت شش ماهه، تعلیق غنی سازی به پایان برسد و تهدیدهای مکرر دشمنان نیز پایان یابد. اما با

کمال تعجب، توافقنامه بروکسل که در اسفندماه همان سال امضا گردید، نه تنها به تعلیق غنی سازی پایان نداد بلکه تعلیق را به تاسیسات بیشتری گسترش داد. توافقنامه پاریس در آبان ۱۳۸۳ نیز روایت مشابهی را برای ایران رقم زد؛ افزایش گستره تعلیق بر تاسیسات هسته ای و بازرسی های بیشتر. از سوی دیگر طرف های اروپایی به تعهدات خود که در متن

این توافقنامه ها آمده بود پایبندی نداشته و گویی قرار بود تنها ایران به تعهدات خود عمل کند.

در پی عقب نشینی های مکرر ایران در این دور مذاکرات، آن ها حتی از برخی مراکز نظامی ایران نیز بازدید نموده و **تایید کردند که هیچ گونه انحرافی در برنامه هسته ای ایران وجود ندارد.** اما انگار پایانی برای این داستان وجود نداشت و ایشان هر بار درخواست های بیشتری را مطرح می کردند و حاضر به دادن کمترین امتیازی به ایران نبودند؛ حتی تعهد ساده خود مبنی بر عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی را نیز عملی نکردند.

بالاخره در نیمه اول سال ۱۳۸۴ جمهوری اسلامی ایران تصمیم گرفت در حضور بازرسان آژانس بین المللی انرژی اتمی، از تاسیسات هسته ای خود (که روزی برای مدت شش ماه با پلمپ آن موافقت کرده بود و الان بالغ بر دو سال و نیم از آن زمان می گذشت) فک پلمپ کند.

اگرچه به نظر می رسد این دور از مذاکرات فایده ای برای کشورمان نداشته و **تنها دوسال بر عقب ماندگی کشورمان در این صنعت افزود،** اما تجربه گران قیمتی را نصیب ملت کرد و آن این که کوتاه آمدن های پی درپی مقابل دشمنان، تنها آنان را جری تر کرده و قدم به قدم جلوتر می آیند و به هیچ حدی از عقب نشینی طرف مقابل قانع نیستند. ضمن اینکه

شاید اگر در آن مقطع زمانی این مسیر را طی نمی کردیم بعدها حسرت می خوردیم که چرا با اندکی کوتاه آمدن در مقابل طرف های مذاکره کننده، برای همیشه به پرونده هسته ای خاتمه ندادیم.

۳- پیشرفت و تحریم (۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲)

با توجه به بدعهدی های مکرر طرف های غربی، در این دوره ایران تصمیم گرفت شیوه مذاکراتی خود را تغییر دهد. **در مذاکرات قبلی همه چیز به نفع طرف مقابل بود؛ به این دلیل که برنامه هسته ای ایران**

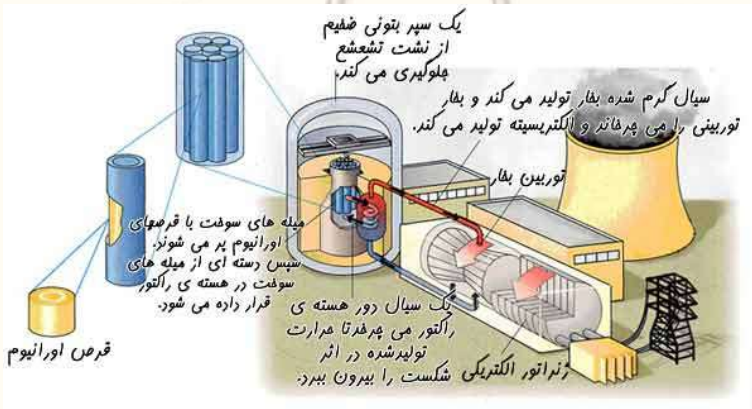

تعطیل شده بود و فقط مذاکره صورت می گرفت. طبیعی بود که

در این شرایط غربی ها هیچ تمایلی به پایان مذاکرات نداشتند و حاضر به اعطای هیچ امتیازی نیز به ایران نبودند! در دور جدید مذاکرات، ایران برنامه هسته ای خود را مطابق مقررات آژانس و تحت نظارت بازرسان ادامه می داد و در عین حال در مذاکرات برای حل موارد اختلافی تلاش می کرد. اما انگار مذاکره در قاموس طرف مقابل به معنای پذیرش بی قید و شرط نظر آنان بود. چرا که در طول انجام مذاکرات، آن ها همواره چماق تحریم را بالا نگه داشته و همزمان با مذاکره به تحریم و تهدید اقدام می نمودند که این مساله بارها با اعتراض مسولان کشورمان مواجه شد و حتی در یک مورد - که قطعنامه ای دقیقا قبل از شروع یک دور مذاکره تصویب شد- به ترک میز مذاکره از جانب ایران انجامید.

دانشمندان ایرانی که از هرگونه کمک خارجی برای دستیابی به این فن آوری حساس و پیچیده ناامید بودند، با اتکا به خداوند متعال در سال ۱۳۸۵ موفق به دستیابی به چرخه کامل سوخت هسته‌ای در مقیاس آزمایشگاهی شدند و به این ترتیب ایران به جمع معدود کشورهای دارنده این فن آوری پیوست. کشورهای قدرتمند که گویی هنوز شیرینی تعلیق دو سال و نیمه قبلی تاسیسات هسته ای در کامشان باقی مانده بود، بارها برتعلیق برنامه هسته ای ایران تاکید می کردند.

آنان که انحصار علمی و هسته‌ای خود بر دنیا را در خطر می‌دیدند دست به تلاشی گسترده زدند که در پی آن قطعنامه‌های ۱۷۳۷، ۱۷۴۷ و ۱۸۰۳ به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۶، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ میلادی (معادل ۱۳۸۵، ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷) در شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران به تصویب رسید. البته

همزمانی تصویب این قطعنامه‌ها با شکست اسرائیل از حزب الله لبنان در جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶ و همچنین جنگ ۲۲ روزه غزه در سال ۲۰۰۸ و در پی آن افزایش قدرت خط مقاومت در منطقه راهبردی جنوب غرب آسیا را نباید از نظر دور داشت. علی‌الخصوص اینکه در این قطعنامه‌ها از پیشرفت‌های موشکی ایران نیز ابراز نگرانی شده و برنامه‌های موشکی مورد تحریم جدی واقع شده‌اند.^۳

^۳ متن قطعنامه‌های شماره ۱۷۳۷ و ۱۸۰۳ شورای امنیت

در همین سال ها و همزمان با فشار تحریم ها، برنامه هسته ای ایران به سرعت در حال پیشرفت بود. کشورهایی که در مذاکرات سال های ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴ اعلام کرده بودند **"در نتیجه این مذاکرات شاید به ایران اجازه دهیم تنها چند عدد سانتریفیوژ داشته باشد"**، هم اکنون شاهد فعالیت بیش از ۱۰۰۰۰ سانتریفیوژ و ساخت تاسیسات غنی سازی جدید بودند.

ماجرای غنی سازی ۲۰ درصد^۴

در حالیکه سوخت راکتور تحقیقاتی تهران در سال ۱۳۸۷ رو به پایان بود، ایران مانند همیشه جهت خرید اورانیوم با غنای ۲۰ درصد به آرژانتین مراجعه نمود اما این بار با کارشکنی آمریکایی ها، آرژانتین از فروش آن به ایران خودداری کرد.

^۴ <http://www.farsnews.com/printable.php?nn=13930124001487>

از آن جا که جان صدها هزار بیمار، وابسته به رادیوداروهای تولیدی راکتور تحقیقاتی تهران بود، ایران به طرف های مذاکره اعلام نمود که به اورانیوم ۲۰ درصد نیاز دارد و حاضر است آن را خریداری نماید.

آقای اوباما طی نامه محرمانه ای به رییس جمهور برزیل اعلام نمود اگر ایران برای نشان دادن حسن نیت خود، موافقت کند که ۱۲۰۰ کیلوگرم اورانیوم با غنای پایین را به ترکیه ارسال کرده و در قبال آن سوخت ۲۰ درصد دریافت کند، این مساله مورد قبول آمریکا نیز خواهد بود و گشایشی در پرونده هسته ای ایران بوجود خواهد آورد.

درنهایت در تاریخ ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۹ روسای جمهور ترکیه و برزیل با حضور در تهران، توافقنامه مورد قبول آمریکا را با ایران امضا نمودند اما آمریکا به عهد خود وفا نکرده و توافق

صورت گرفته را نپذیرفت. در پی این ماجرا وزارت امورخارجه برزیل برای اثبات سوء نیت آمریکا، نامه محرمانه اوباما را در تاریخ ۲۹ می ۲۰۱۰ (۸ خرداد ۱۳۸۹) از طریق روزنامه نیویورک تایمز منتشر ساخت.

تنها چند روز پس از این ماجرا که حسن نیت ایران و سوء نیت طرف مقابل را به وضوح آشکار می ساخت قطعنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت علیه ایران به تصویب رسید که ترکیه و برزیل برای

اولین بار به آن رای منفی دادند. به دنبال این تحریم‌ها برخی کشورهای دیگر نیز اقدام به تحریم ایران نمودند که از مهمترین آن‌ها تحریم‌های کنگره آمریکا (از جمله قانون سیسادا مصوب جولای ۲۰۱۰) می‌باشد.

دانشمندان ایرانی ناامید از کمک‌های خارجی باز هم دست به کار شده و تنها چهار ماه پس از توافق تهران (شهریور ۱۳۸۹) در میان موجی از بهت و حیرت غربی‌ها - که هیچ‌گاه تصور نمی‌کردند ایران در شرایط فعلی قادر به تولید سوخت ۲۰ درصد باشد - اعلام نمودند که ۲۵ کیلوگرم اورانیوم ۲۰ درصد تولید کرده‌اند و برای تامین سوخت راکتور تحقیقاتی تهران به خودکفایی رسیده‌ایم.

تحریم‌های ناکارآمد و ترور!

از آنجا که سیل قطعنامه‌های شورای امنیت قادر به جلوگیری از پیشرفت‌های خارق‌العاده برنامه هسته‌ای ایران نبود، دشمنان ملت تصمیم گرفتند با انجام چندین عملیات تروریستی نسبت به حذف دانشمندان مطرح هسته‌ای و کند نمودن سیر پیشرفت این برنامه اقدام نمایند. **در همین راستا**

شهید علی محمدی در دی ماه ۱۳۸۸، شهید شهریار در

آذرماه ۱۳۸۹، شهید رضایی نژاد در مردادماه ۱۳۹۰ و شهید

مصطفی احمدی روشن در دی ماه ۱۳۹۰ ترور شده و به

شهادت رسیدند اما در عزم راسخ ملت ایران مبنی بر احقاق حقوق خود
خللی وارد نیامد و درخت این دانش با خون شهدا آبیاری گردید.

۴- تجربه مجدد تعلیق (۱۳۹۲ تا کنون)

از سال ۱۳۹۲ و با روی کار آمدن دولت یازدهم در ایران، فصل جدیدی در
پرونده هسته ای گشوده شد. در ابتدای کار دولت یازدهم و پس از چندین

دور مذاکرات فشرده در تاریخ ۲۴ نوامبر ۲۰۱۳ (۳ آذر ۱۳۹۲) توافقنامه ای

موسوم به توافقنامه ژنو میان ایران و شش کشور دیگر (آمریکا، انگلیس، فرانسه، آلمان، روسیه و چین) امضا گردید. بنا بر این توافق مقرر گردید برای یک مدت شش ماهه ایران برنامه هسته‌ای خود را به شکلی محدود ادامه دهد و نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را بر تأسیسات خود تسهیل کند. در

عوض، طرف مقابل بخشی از تحریم‌های وضع شده علیه ایران را تعلیق کند و از وضع تحریم‌های جدید اعم از بین‌المللی، چندجانبه و یک‌جانبه خودداری نماید. ضمن اینکه طی این مدت طرفین بایستی به یک راه حل جامع برای

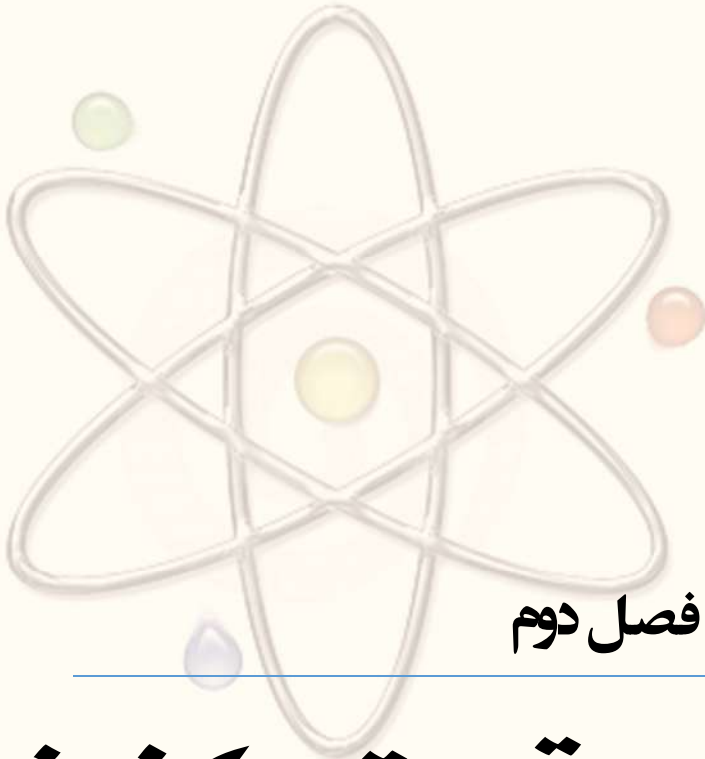
حل پرونده هسته ای ایران دست پیدا کنند. **در پایان مهلت شش ماهه**

توافق، طرفین به نتیجه نرسیدند و شرایط تعلیق برنامه هسته

ای و همچنین تعلیق برخی تحریم ها به همان منوال ادامه پیدا

کرد. پس از انجام مذاکرات پی در پی و عدم توانایی طرفین در حصول

نتیجه، طرفین یک بیانیه مطبوعاتی مشترک موسوم به بیانیه لوزان صادر نموده که مقرر گردید مبنایی برای توافق نهایی قرار گیرد.

فصل دوم

موقعیت کنونی

با توجه به اینکه مقرر گردیده توافق نهایی بر پایه توافقنامه ژنو و بیانیه لوزان صورت گیرد، وجود مواردی در این دو سند رسمی موجب بروز برخی نگرانی ها درباره توافق نهایی شده است که در ادامه به برخی از آن ها می پردازیم. اهمیت بعضی از این موضوعات آن جاست که ممکن است نه تنها بر آینده فن آوری هسته ای، بلکه بر زندگی و امنیت روزمره مردم و حتی تا سال ها بر سرنوشت نسل های آتی این مرز و بوم نیز اثرگذار باشد.

۱- فقط برداشته شدن تحریم های هسته ای!

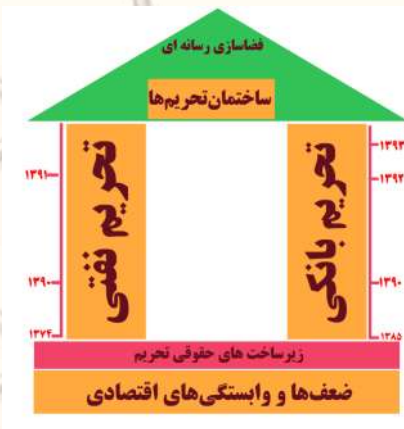

یکی از مواردی که به صراحت در متن توافقنامه ژنو و بیانیه لوزان بارها بر آن تاکید شده

است این است که فقط برداشته شدن "تحریم های هسته ای" موضوع این مذاکرات می باشد. اگرچه بر اثر تبلیغات، برخی تصور می کنند تحریم های عمده اقتصادی تنها مربوط به موضوع هسته ای است و به همین دلیل این سوال را مطرح می کنند که "آیا فن آوری هسته

ای ارزش این همه تحریم را دارد؟". اما باید دانست که دشمنان این ملت دلایل متعددی را جهت تحریم‌ها اعلام نموده‌اند که به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

الف- در بخش ابتدایی قانون سیسادا مصوب سال ۲۰۱۰ کنگره آمریکا، دلایل تحریم ایران به اینصورت بیان شده است:

"فعالیت‌های غیر قانونی هسته‌ای دولت ایران،

همراه با توسعه سلاح‌های غیر متعارف و موشک‌های بالستیک و حمایت از تروریسم بین‌المللی"^۵.

^۵ متن قانون سیسادا

<http://legcounsel.house.gov/Comps/Comprehensive%20Iran%20Sanctions,%20Accountability,%20And%20Divestment%20Act%20Of%202010.pdf>

جالب آن که در بخش ۴۰۱ همین قانون، شرایط و نحوه برداشته شدن این تحریم ها نیز بدین صورت تعیین گردیده است:

" ۳۰ روز بعد از آنکه رئیس جمهور برای کنگره تایید کند که :

دولتمردان ایران حمایت از تروریسم بین الملل را متوقف کردند و ...^۶ به علاوه برخی شروط دیگر.

ب- همانطور که در بخش پیشرفت و تحریم همین جزوه بیان شد، در قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل (از جمله قطعنامه های ۱۷۳۷ و ۱۸۰۳) نیز از برنامه موشکی ایران به عنوان نگرانی های منجر به تحریم یاد شده است.

ج- در نامه ۳۴۴ نماینده کنگره آمریکا به آقای اوباما در تاریخ ۹ جولای ۲۰۱۴ (۱۸ تیر ۹۳) این گونه آمده است:

" دولت شما به عنوان بخشی از توافق نهایی ۱+۵ با تهران متعهد شده است که اگر تحریم های مرتبط به هسته ای برداشته شود. تقریباً تمام تحریم های مرتبط با هسته ای، مربوط به موشک های بالستیک،

تشدید حمایت از تروریسم بین الملل و دیگر برنامه های سلاح های غیرمتعارف هم هست..."^۷

۵- خانم وندی شرمن معاون وزیر امور خارجه آمریکا در جلسه استماع کمیسیون روابط خارجی سنای آمریکا در مورخ ۳ اکتبر

^۷<http://foreignaffairs.house.gov/sites/republicans.foreignaffairs.house.gov/files/Iran%20sanctions%20letter.pdf>
(برای باز کردن این لینک نیاز به فیلتر شکن دارید!)

۲۰۱۳ در پاسخ به سوال سناتور کورکر اعلام می‌دارد " ما با ایرانی‌ها شفاف بوده ایم و گفته ایم در اینجا در مورد برنامه هسته‌ای شان و تحریم‌های مربوط به آن صحبت می‌کنیم و تحریم‌های مربوط به حقوق بشر و اقدامات تروریستی شان همچنان بر روی میز است"^۸.

برای اینکه مشخص شود علت تحریم در هنگام لغو آن کاملاً مورد توجه قرار می‌گیرد به ذکر یک مثال اکتفا می‌کنیم.

آقای دکتر محمدنیا عضو تیم مذاکره‌کننده با آمریکا در شهریورماه ۱۳۹۲ که در کشور عمان برگزار گردید در این رابطه می‌گوید: "در یک دور از مذاکرات از طرف مقابل درخواست کردیم تحریم پخش شبکه جام جم را لغو کند و آن‌ها هم قبول کردند. اما در دور بعدی مذاکرات گفتند که این موضوع امکان ندارد چون تحریم این شبکه مربوط به مساله هسته‌ای (nuclear-related) نیست و مربوط به

مساله حقوق بشر (human rights related) می‌باشد.^۹

در جداول زیر اطلاعات مربوط به تحریم‌های آمریکا (که از جمله مهمترین تحریم‌هاست)، به صورت دسته‌بندی شده در دو بخش فرمان‌های اجرایی دولت آمریکا و قوانین مصوب کنگره آمریکا بیان شده است.

^۸ <http://www.foreign.senate.gov/hearings/reversing-irans-nuclear-program>

^۹ مستند سال‌های هسته‌ای کاری از گروه ثریا

فرمانهای اجرائی دولت آمریکا علیه ایران

اساسی / اطمینانی / لغو	تاثیر گذاری اقتصادی	وضعیت تحریم	موارد دیگر	اهداف تحریم							علاقت تحریم				فرمانهای اجرائی دولت آمریکا	ردیف
				ممنوعیت تجارت	بانکه کردن اموال	ممنوعیت مسافرت	انرژی	مالی	هستهای / موشکی	تسهیلات معارف	موارد دیگر	حقوق بشر	تورویسم	عدم ارائه		
۱	پایست	اصلاح‌کننده		☺	☺						☺			۱۹۷۹	۱۳۱۷۰	۱
-	-	لغو کنده		☺				☺			☺			۱۹۸۰	۱۳۳۰۵	۲
-	-	لغو کنده		☺				☺			☺			۱۹۸۰	۱۳۳۱۱	۳
-	-	لغو کنده		☺				☺			☺			۱۹۸۷	۱۳۶۱۳	۴
۳	پایلا	قانون کنده						☺						۱۹۹۵	۱۳۹۵۷	۵
۳	پایلا	قانون کنده	☺											۱۹۹۵	۱۳۹۵۹	۶
۳	پایلا	قانون کنده	☺											۱۹۹۷	۱۳۰۵۹	۷
۱	پایست	قانون کنده		☺				☺			☺			۲۰۰۱	۱۳۳۲۴	۸
۱	پایست			☺				☺						۲۰۰۵	۱۳۳۸۳	۹
۱	پایست			☺				☺						۲۰۱۰	۱۳۵۵۳	۱۰
۱	پایست			☺							☺			۲۰۱۱	۱۳۵۷۳	۱۱
۳	پایلا			☺										۲۰۱۱	۱۳۵۷۴	۱۲
۳	پایلا	قانون کنده		☺				☺			☺			۲۰۱۱	۱۳۵۹۰	۱۳
۱	پایلا			☺				☺						۲۰۱۲	۱۳۵۹۹	۱۴
۳	پایست	قانون کنده	☺					☺			☺			۲۰۱۲	۱۳۱۰۶	۱۵
۱	پایست			☺				☺						۲۰۱۲	۱۳۱۰۸	۱۶
۱	پایلا			☺				☺						۲۰۱۲	۱۳۱۲۳	۱۷
۳	پایلا		☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	۲۰۱۳	۱۳۱۳۸	۱۸

قوانین ممنوع کنگره آمریکا علیه ایران

ردیف	قوانین ممنوع کنگره	سال	عطل تحریم		حقوق بشر	موارد دیگر	تسلیمات متعارف	هستعلی / موشکی	مالی	انزلاق ممنوعیت	ممنوعیت مسافرت	بزرگه کردن اموال	ممنوعیت تجارت	موارد دیگر	وضعیت تحریم	تاریخ قانون	اساسی	اساسی	اساسی	تعلق
			عدم اشاعه	تورنرسم																
۱	بودجه دفاعی ۱۹۹۳	۱۹۹۳	*				*								اصلاح شده	بافت	۳	۳	۳	۳
۲	قانون ایسا	۱۹۹۶	*	*			*		*						اصلاح شده	بالا	۳	۳	۳	۳
۳	قانون عدم اشاعه ایران	۲۰۰۰	*				*		*			*			تغییر نام (مورد ۳)	بافت	۳	۳	۳	۳
۴	قانون حمایت از آزادی ایران	۲۰۰۶	*	*			*		*						جایگزینی نشده	-	-	-	-	-
۵	قانون سیسدا	۲۰۱۰	*	*			*		*						اصلاح شده	بالا	۳	۳	۳	۳
۶	قانون عدم اشاعه ایران، سوریه، کره شمالی	۲۰۱۱	*	*			*		*						بافت	بافت	۳	۳	۳	۳
۷	بخش ۲۱۱ قانون میهن پرستی آمریکا	۲۰۱۱	*	*			*		*							بالا	۳	۳	۳	۳
۸	بودجه دفاعی ۲۰۱۳	۲۰۱۱	*	*			*		*						اصلاح شده	بالا	۳	۳	۳	۳
۹	قانون کاهش تهدید ایران و حقوق بشر سوریه	۲۰۱۳	*	*			*		*							بالا	۳	۳	۳	۳
۱۰	بودجه دفاعی ۲۰۱۳ (بخش فرعی D)	۲۰۱۳	*	*			*		*							بالا	۳	۳	۳	۳

از آن جا که تحریم های هسته ای در بخش "عدم اشاعه" قرار می گیرد، ملاحظه می شود از ۲۸ مورد قانون و فرمان اجرایی تحریم، فقط ۵ مورد صرفا به دلیل "عدم اشاعه" بوده که عمدتا تاثیر گذاری آن ها بر اقتصاد ایران نیز پایین می باشد و عملا با رفع آن ها مشکلی از اقتصاد کشور حل نخواهد شد. **علت وضع بقیه موارد تحریم ها، علاوه بر مساله هسته ای، مسائل مربوط به حقوق بشر، حمایت از تروریسم و ... می باشد.**

۲- پروتکل الحاقی؛ بازرسی از مراکز نظامی و بازجویی از

دانشمندان هسته ای

یکی از مواردی که طرف مقابل به شدت بر روی آن تاکید دارد، پذیرش پروتکل الحاقی، گسترش دامنه بازرسی ها به مراکز نظامی و مصاحبه با دانشمندان هسته ای می باشد که متاسفانه بخشی از آن در بیانیه لوزان پذیرفته شده است.

آیامی دانید!

یکی از نیازهای اساسی دشمن برای از بین بردن برنامه هسته ای ایران شناسایی دانشمندان هسته ای است؟
درخواستی که در مذاکرات جاری با جدیت به دنبال آن است!!

TAVAFOGHE_YAVASHAKI اینستاگرام توافقی یواشکی

پارچین را صادر نمود و بازرسان نیز هیچ گونه مورد مشکوکی مشاهده ننمودند، اما از آن جا که بارها ثابت شده اطلاعات محرمانه آژانس بین المللی انرژی اتمی در اختیار سازمان های جاسوسی برخی کشورها قرار می گیرد، قطعاً این امر به معنای جاسوسی رسمی و افشای اطلاعات سری نظامی ایران می باشد.

سرگذشت عراق در این زمینه تجربه گرانقدری را برجای گذاشته است. حمله آمریکا به عراق پس از آن صورت گرفت که صدام با هدف تنش زدایی و اثبات صداقت خود درب تمام تاسیسات نظامی

اگرچه قبلاً ایران پس از بهانه جویی های مکرر طرف غربی اجازه بازرسی برخی مراکز نظامی از جمله تاسیسات

و غیرنظامی را بر روی بازرسان آژانس گشود و طی چندین سال، در عراق دیگر چیزی به عنوان اسرار نظامی وجود نداشت. نکته ای که در مورد مصاحبه با دانشمندان هسته ای قابل ذکر است اینکه قطعا بزرگترین سرمایه برنامه هسته ای ایران، نیروی متعهد و متخصص آن می باشد. با توجه به اینکه دشمنان این ملت از هیچ گونه عمل غیرانسانی از جمله ترور دانشمندان ابایی ندارند، قرار دادن نام ایشان در اختیار آژانس بسیار بچه گانه به نظر می رسد که ظاهرا این موضوع پس از اعلام مخالفت مقام معظم رهبری از دستورکار مذاکرات خارج گردیده است.

۳- همزمانی انجام تعهدات طرفین

یکی از مواردی که طرف مقابل به شدت بر روی آن اصرار دارد این است که به دلیل عدم اعتماد آن ها به ایران^{۱۰}، ابتدا باید ایران تمام تعهدات خود را به انجام رسانده و پس از راستی آزمایی و تایید آژانس، آن ها نسبت به رفع تحریم ها اقدام نمایند^{۱۱}. از آنجا که آمریکایی ها سابقه زیادی در بدعهدی دارند (که یک مورد آن در

^{۱۰} برای نمونه به سخنرانی آقای اوپاما دقایقی پس از قرائت بیانیه لوزان مراجعه شود.
^{۱۱} متأسفانه این مساله در متن بیانیه لوزان نیز آمده است.

جریان توافق ایران، ترکیه و برزیل بیان گردید) بسیار محتمل است که پس از اجرای تعهدات ایران که چندین ماه به طول خواهد

!?!

تله توافق...

اجرای توافق یا امضای توافق؟!

توافق
یروانی

انجامید

(شامل جمع

آوری تعداد

زیادی

سانتریفیوژ و

زیرساخت

های آن ها،

بیرون آوردن

قلب راکتور

آب سنگین

اراک و از بین

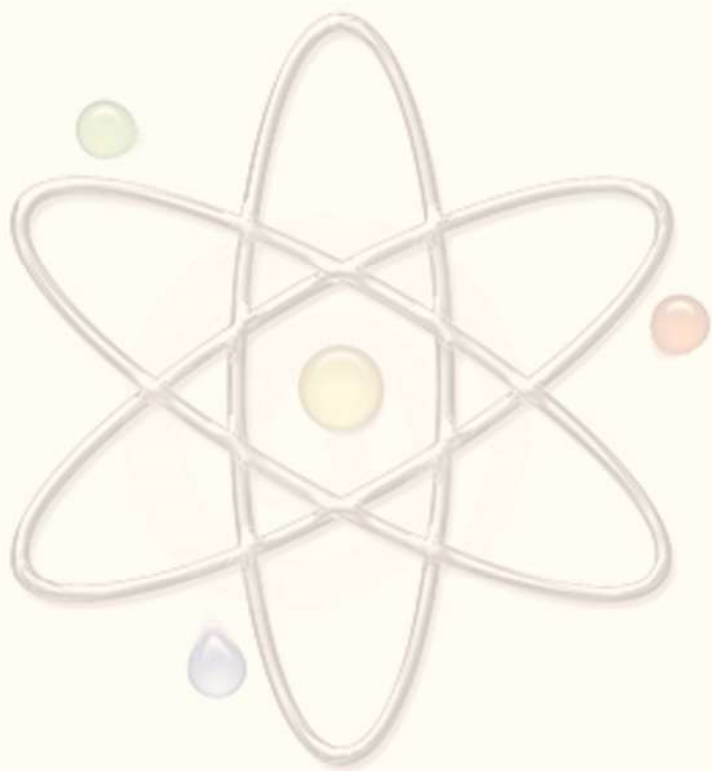
بردن آن یا ارسال آن به خارج از کشور و ...)، طرف مقابل از اجرای

تعهدات خود سر باز زند. به همین دلیل یکی از خطوط قرمز

ایران در این مذاکرات، لغو تحریم ها در روز امضای

توافقنامه می باشد که امیدواریم مذاکره کنندگان کشورمان به

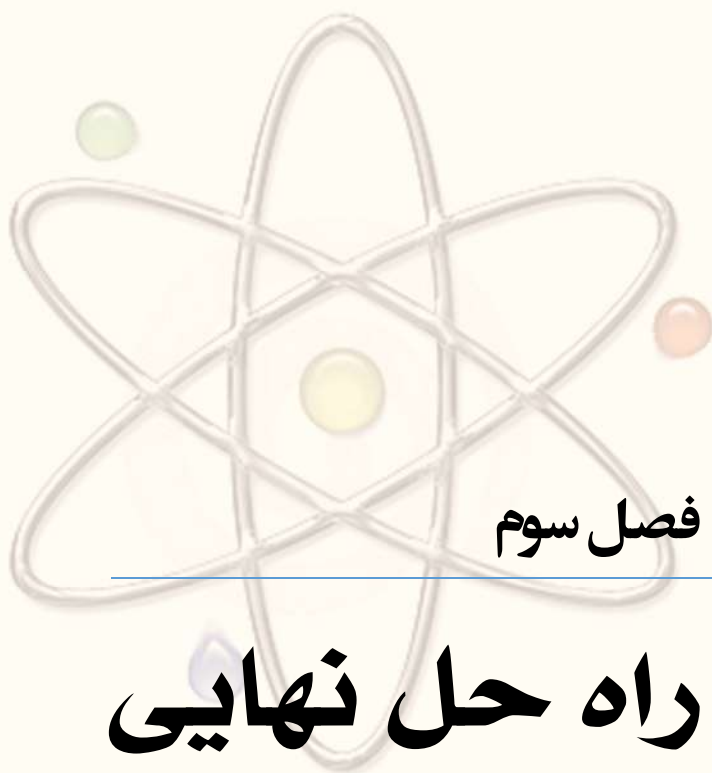
این مهم اهتمام لازم را داشته باشند.

هسته‌ای به چه قیمتی؟!۱۹

هسته‌ای به چه قیمتی؟! ۱۹

۳۰

فصل سوم

راه حل نهایی

هم‌اکنون با توجه به:

- ۱- معضلات اقتصادی موجود در جامعه
 - ۲- چشم انداز نه چندان روشن برداشته شدن تحریم ها در نتیجه مذاکرات
- به راستی راه حل برون رفت از مشکلات موجود چیست؟
- با نگاهی واقع بینانه به وضع موجود، به وضوح می توان دریافت که با انتظار کشیدن برای رفع تحریم ها و نگاه کردن به دست دشمنان جهت برداشتن آن ها و گره زدن همه مشکلات کشور به تحریم ها مشکلی حل نخواهد شد. علی الخصوص این که بسیاری از کارشناسان و حتی مسولین معتقدند که حداکثر ۲۰ تا ۳۰ درصد مشکلات اقتصادی ناشی از تحریم بوده و مابقی مسائل با مدیریت صحیح قابل رفع خواهد بود. پس به نظر می رسد راه حل مشکلات نه در خارج از مرزها که در داخل کشور می باشد و آن عبارت است از "اقتصاد مقاومتی". اقتصادی که به گونه ای طراحی شده تا در مقابل فشارهای خارجی کمترین تاثیر را داشته و بیشتر وابسته به درون و متکی به داخل باشد. صد البته که در شرایط فعلی حل این مشکلات عزم ملی و همکاری متقابل دولت و ملت را می طلبد.

مردم باید متعصبانه نسبت به خرید کالاهای داخلی اهتمام داشته باشند و اقشار مختلف اعم از کارگر، مهندس، تولید کننده، محقق و ... هر کدام وظایف خود را در هر موقعیتی به نحو احسن انجام دهند

دولت نیز می بایست صادفانه نسبت به رفع موانع تولید، صرفه جویی، پرهیز از مصرف منابع در موارد غیر ضروری، مصرف کالاهای داخلی و ... اقدام نماید و صدا البته که انجام این امور تلاشی شبانه روزی و مجاهدانه می طلبد که ان شاءالله مورد رضایت و حمایت خداوند متعال قرار خواهد گرفت، همو که فرمود:

و الذین جاهدوا فینا لنهدينهم سبلنا. عنکبوت/۶۹

